

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'
תיק חיצוני :

לפני כב' השופט אבי כהן

תובע

שחר ניר
ע"י ב"כ עוה"ד אורי אלדר

נגד

נתבעים

1. המרכז הרפואי תל השומר (שיבא)
(מדינת ישראל)
ע"י ב"כ עוה"ד ליאת גור
פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

2. שושנה רז קרוסובסקי
ע"י ב"כ עוה"ד סיוון האוסמן

פסק דין

לפניי תביעה כספית ע"ס 280,000 ₪ בעילות משפטיות שונות, בשל הדלפה אסורה של מסמכים רפואיים חסויים מתיקו הרפואי של התובע אצל הנתבע 1, הדלפה שבוצעה ע"י הנתבעת 2 המועסקת אצל הנתבע 1. הפיצוי נתבע בגין נזק בלתי ממוני, ללא הוכחת נזק ובעיקר מכוח חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981. בסיכומיו טען התובע גם טענה לנזק של פגיעה באוטונומיה, שלא ראיתי כל התייחסות אליה בסיכומי הנתבעים.

הנתבע 1 שלח הודעה לצד שלישי נגד הנתבעת 2.

המקרה שנדון בתיק זה חושף את הקלות הבלתי נסבלת והמטרידה שבה מידע רפואי סודי ורגיש על מטופל בתחום הנפש מודלף ממחשב בית חולים, למרות כל הדינים והנהלים שאמורים לשמור ולהגן על מידע זה מפני דליפה ושימוש אסור.

הערות פתיחה

1. רגישות ומורכבות תכני התיק: התכנים שהוצגו בתיק ע"י הצדדים ועדיהם הם בעלי רגישות ומורכבות אנושיות ומשפחתיות מיוחדות, והם קשורים במצבו הרפואי של התובע כלוחם וכנכה צה"ל, ש"סובל מהפרעת פוסט טראומטית בעקבות מלחמת לבנון השנייה" (הלם קרב), וכן בהליכי גירוש לא פשוטים שעבר התובע מול אשתו אז, גרושתו היום, שהיא אחת מעדי הנתבעת (אחות הגרושה), וכן ביחסים מורכבים בין התובע לבין בתו (היום בגירה ואילו במועדים הרלוונטיים קטינה), שגם היא אחת מעדי הנתבעת. לצד מורכבות זו, ישנה מורכבות נוספת הקשורה במערכת יחסי העבודה שבין הנתבעת לבין הנתבע, כאשר הנתבעת עבדה בכל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

- 1 הזמנים הרלוונטיים לתביעה ועדיין עובדת אצל הנתבע, ומורכבות אחרונה זו נמצאת ברקע
- 2 העניינים המביכים שבמסגרתם ביצעה הנתבעת עיון אסור בתיקו הרפואי של התובע אצל
- 3 הנתבע (עם או בלי ידיעה ושיתוף פעולה מוקדמים ורלוונטיים בין הנתבעת לבין התובע).
- 4
- 5 2. חיסיון ההליכים בתיק : בתחילת הדרך ולבקשת התובע מיום 31.3.2024 (יום הגשת התביעה),
- 6 ניתן צו חיסיון גורף לגבי כל ההליכים בתיק זה, במעמד התובע בלבד. בהמשך הגישה הנתבעת
- 7 התנגדות לצו איסור הפרסום (שניתן כזכור במעמד התובע בלבד), ובהחלטת מיום 28.7.2024
- 8 קבעתי שהנושא ייבחן בהמשך, במעמד דיון קדם המשפט הראשון. ואז, התובע דווקא (בצעד
- 9 דיוני מזגזג שנומק בכך שממילא הדברים הפכו לנחלת הכלל ובכך שברצונו בהדהוד הדברים
- 10 באופן ציבורי נוכח חשיבותם הכללית) הגיש ביום 15.7.2025 (יומיים לפני מועד דיון קדם
- 11 המשפט הראשון) בקשה לביטול צו איסור הפרסום, שניתן כזכור לבקשתו שלו. ביום 16.7.2025
- 12 הודיע הנתבע כי אינו נוקט עמדה לגבי בקשת התובע האחרונה ואילו הנתבעת הודיעה כי "אינה
- 13 מתנגדת" לבקשת התובע האחרונה (למרות שכזכור הנתבעת בעצמה ביקשה למעשה בעבר סעד
- 14 דומה של ביטול צו איסור הפרסום). בהחלטה המסיימת את דיון קדם המשפט הראשון מיום
- 15 17.7.2025 הוריתי על ביטול צו איסור הפרסום, ומאז ואילך ההליכים בתיק אינם חסויים עוד.
- 16
- 17 3. שימוש במסמכים מתוך הליכים בין התובע לבין גרושתו בפני בית המשפט לענייני משפחה :
- 18 הוגשו מטעם הנתבע ואח"כ גם מטעם התובע בקשות לפסילת מסמכים מהסוג שבכותרת
- 19 שצורפו לתצהירי העדות הראשית מטעם התובע ומטעם הנתבעת. היה עיסוק דיוני רב בכך,
- 20 שכך גם הליכים מיוחדים שננקטו במקביל להליכים בתיק זה לפניי, גם באותם הליכים לפני
- 21 בית המשפט לענייני משפחה, עד אשר בסופו של דבר נדחו כל אותן בקשות במסגרת החלטתי
- 22 המפורטת מיום 18.2.2026, שבה נדחתה גם בקשה מטעם התובע לתיקון כתב התביעה, על דרך
- 23 של הוספת עובדות נוספות ושל סעד נוסף.
- 24
- 25 4. הליכים חלופיים ליישוב הסכסוך : נעשו מספר ניסיונות, שלא צלחו, ליישוב הסכסוך בין
- 26 הצדדים בדרכים חלופיות להכרעה שיפוטית פורמלית ומנומקת: **ראשית**, ננקט הליך גישור,
- 27 שלא הסתיים בהסדר (ראו הודעה ראשונה מיום 31.12.2024 על פנייה להליך גישור וכן הודעה
- 28 אחרונה מיום 12.2.2025 בדבר כישלון הליך הגישור); **שנית**, בהתאם לנכונות הצדדים שהובעה
- 29 בתום דיון ההוכחות ולאחר שהצדדים שיתפו אותי בהסכמה בתכני הליך הגישור שנערך, נתתי
- 30 החלטה ביום 19.4.2026 שבה הצעתי הצעת פשרה, אך מאחר שלא כל הצדדים הסכימו לה
- 31 (התובע התנגד והנתבעת הוסיפה סייג מהותי להסכמתה), ההצעה לא התקבלה וירדה מהפרק;
- 32 **ושלישית**, גם במסגרת החלטתי מיום 9.6.2026, שתזכר מטה בסעיף 10.6 בנוגע להגשת
- 33 סיכומים משלימים, קראתי לצדדים פעם נוספת ואחרונה להתעשת ולהתפשר (במיוחד נוכח
- 34 השלכה אפשרית קשה וממש לא רצויה של פס"ד מנומק על יחסי התובע מול בתו), אך פעם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

- 1 נוספת התובע לא הסכים לכך, וגם הנתבעת הוסיפה הסתייגות דומה לזו הקודמת מטעמה,
2 שכמוה בנסיבות כסירוב למעשה גם מצדה להצעת הפשרה האחרונה, כפי שהוצעה ע"י ביהמ"ש.
3 עפ"י הדין בישראל, בית המשפט יכול רק להמליץ לצדדים להתפשר ואינו מוסמך לכפות עליהם
4 בפטרנליסטיות פשרה (גם אם הוא סבור, כמו במקרה הנדון, שראוי מאוד להתפשר ושהצדדים
5 עושים נזק לעצמם בעומדם על פס"ד מנומק שבו נחתכים דברים באופן משפטי קר יחסית,
6 תהיה אשר תהיה תוצאת פסה"ד), כך שרצון הצדדים בפס"ד מנומק, על כל הכרוך בו, יוגשם.
7
8 5. התייחסות רק לנחוץ ולעיקר: בפס"ד זה אתייחס רק לנחוץ ולעיקר לצורך הכרעה שיפוטית
9 בעומד על הפרק, ולא דווקא לכל טענה וטענה שנטענו ולכל ראייה וראיה שהוצגו או שלא הוצגו,
10 והכולגם ובעיקר מטעמי יעילות וחיסכון במשאבים שיפוטיים יקרים ומוגבלים. דבריי נאמרים
11 גם נוכח העובדה שהצדדים הרבו לטעון טענות, לבקש בקשות ולהגיש מסמכים, ולשם המחשה
12 יצוין, כי ניתנו למעלה מ- 100 החלטות בתיק.
13
14 6. מטעמי נוחות, ייכוננו בהמשך הנתבע 1 – "הנתבע", והנתבעת 2 – "הנתבעת".

עיקר הקיים והרלוונטי בתיק

7. כתבי טענות שהוגשו

- 17
18
19
20 7.1. ביום 31.3.24 הוגש כתב תביעה – תביעה כספית ע"ס 280,000 ₪, בגין העובדה שהנתבעת,
21 גיסתו לשעבר של התובע (אחות גרושתו היום), העובדת אצל הנתבע במחלקת הגזברות,
22 נכנסה ללא רשות וסמכות לתיקו הרפואי של התובע אצל הנתבע ומסרה ממנו מידע רפואי
23 רגיש ומסווג (וגם מסולף) לבני משפחתו, מידע שנוצל נגד התובע במאבק גירושין שניהל
24 אז מול אשתו (היום גרושתו), שהיא אחותה של הנתבעת, כולל העברת המידע לילדיו,
25 ומידע שפגע בפרטיות התובע ושהזיק לו. התביעה היא ללא הוכחת נזק מכוח חוק הגנת
26 הפרטיות, וכן בשל עוולות שונות בגין הפרת חוק זכויות החולה, כללי אתיקה רלוונטיים,
27 ובאופן כללי רשלנות והפרת חובה חקוקה. כאמור מעלה, בסיכומי התובע נוספה טענה גם
28 לנזק של פגיעה באוטונומיה.
29
30 7.2. ביום 11.7.24 הוגש כתב הגנה מטעם הנתבעת. מוכחשת כל חבות. נטען שהתובע מעוות
31 ומשנה את העובדות, כאשר לפי העובדות הנכונות הנתבעת לא ביצעה את המיוחס לה,
32 והמסמכים והמידע הפרטיים הרלוונטיים לא נמסרו לבני משפחת התובע ע"י הנתבעת, כי
33 אם בדרכים אחרות שהתובע עצמו אחראי להן. הנתבעת כן מודה בכך שביצעה כניסה
34 אסורה לתיקו הרפואי, אך טוענת שעשתה זאת, במקרה אחד, עפ"י בקשה ואישור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

1 מפורשים (בעל-פה) של התובע עצמו, כסיוע לו ובמסגרת יחסי החברות הקרובה ששררו
2 אז ביניהם, ובמקרה שני, שאת פרטיו ונסיבותיו אינה זוכרת, היא עשתה זאת ללא בקשה
3 ואישור מפורשים של התובע, אך, כך היא מניחה, כן מתוך דאגה לו ולטובתו. הנתבעת
4 טוענת כי התובע מתנקם בה על כישלון קשר הנישואין שלו עם אחותה.
5
6 7.3. ביום 14.7.24 הוגש כתב הגנה מטעם הנתבע. מכחיש כל חבות וטוען כי עילת התביעה של
7 התובע מוגבלת ורלוונטית לנתבעת בלבד ועוסקת בעניינים משפחתיים שלנתבע אין נגיעה
8 אליהם. הנתבע ערך לנתבעת, בעקבות תלונות רלוונטיות שהגיש התובע, בירור ושימוע
9 רלוונטיים שבעקבותיהם החליט לתת לה התראה רלוונטית (הנתבעת לא פוטרה בעקבות
10 השימוע וממשיכה לעבוד אצל הנתבע). הנתבע טוען שהוא לא יכול ולא צריך היה לצפות
11 את מעשיה האסורים הרלוונטיים של הנתבעת, כאשר הנתבע נוקט באמצעים מספיקים
12 וסבירים למניעת הדלפות מהסוג הנדון. הנתבע טוען שלא מתקיימות הוראות סעיף 13
13 לפקודת הנזיקין באשר לאחריות שילוחית למעשי הנתבעת. יש לנתבע גם טענות במישור
14 הנזק.

15
16 7.4. ביום 16.10.24 הוגש כתב תשובה מטעם התובע (לכתב ההגנה של הנתבעת בלבד).
17

18 7.5. ביום 22.7.24 הוגש כתב הודעה לצד שלישי, מטעם הנתבע נגד הנתבעת.
19

20 7.6. ביום 10.11.24 הוגש כתב הגנה מפני ההודעה לצ"ג.
21

22 **8. ראיות בכתב שהוגשו**
23

24 8.1. ביום 18.8.2025 הוגשו ראיות מטעם התובע :
25

26 8.1.1. תצהיר עד ראשית של **התובע** מיום 17.8.2025.
27

28 8.1.1.1. הערת ביהמ"ש: התובע כלל ברשימת העדים שהוגשה מטעמו ביום
29 10.3.2025 חמישה עדים, ולבסוף הוא העיד רק את עצמו. בהקשר זה יוער, כי
30 אחת מעדי התובע שצוינה ברשימה ולא העידה בסוף היא גב' אופק ניר, אחות
31 התובע, שכן התייצבה כמשקיפה, הן לדיון קדם המשפט (שבו אף הפגינה
32 בקיאות – ראו עמ' 11 לתמליל הקדם הראשון) והן לדיון ההוכחות.
33
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'
תיק חיצוני :

8.2. ביום 17.9.2025 הוגשו ראיות מטעם הנתבע (גם כשולחת הודעה לצ"ג):

- 8.2.1. תצהיר עדות ראשית מיום 14.9.2025 של גב' אתי לביא, המשמשת בתפקיד סגנית סמנכ"ל מנהל ומשאבי אנוש אצל הנתבע (להלן – "עדת נתבע אתי").
- 8.2.2. תצהיר עדות ראשית מיום 17.9.2025 של מר ערן הוך, המשמש בתפקיד מנהל המחלקה הכלכלית אצל הנתבע (להלן – "עד נתבע ערן").
- 8.2.3. תעודת עובד ציבור מיום 15.9.2025 של מר אביעד מויאל משה, המשמש בתפקיד מנהל תחום בכיר פניות ותלונות הציבור אצל משרד הבריאות (להלן – "תעודת עובד הציבור").

8.3. ביום 5.10.2025 הוגשו ראיות מטעם הנתבעת (גם כצ"ג):

- 8.3.1. תצהיר עדות ראשית של הנתבעת מיום 30.9.2025.
- 8.3.2. תצהיר עדות ראשית של גב' הדס ניר, אחות הנתבעת וגרושת התובע, מיום 30.9.2025 (להלן – "עדת נתבעת הדס").
- 8.3.3. תצהיר עדות ראשית של גב' עדן ניר, בתו של התובע (ושל עדת הנתבעת הדס), מיום 10.3.2025 (להלן – "עדת נתבעת עדן").
- 8.4. תצהיר עדות ראשית של מר לירון בן שושן, בנה של הנתבעת, מיום 29.9.2025 (להלן – "עד נתבעת לירון").

8.5. יחד עם תצהירי הנתבעת הוגש פיסית למזכירות ביהמ"ש החסן נייד ובו שלושת הקבצים הבאים (ראו גם דברי ב"כ הנתבעת בעמ' 133-134 לפרוטוקול ההוכחות):

- 8.5.1. קובץ אודיו בן 01:26 דקות ובו שיחת טלפון מוקלטת בין הנתבעת לבין התובע.
 - 8.5.1.1. קובץ זה בלבד הוגש גם דיגיטלית ע"י הנתבעת לנט המשפט ביום 23.3.2026.
- 8.5.2. קובץ וידאו בן 11:48 דקות ובו שיחת טלפון מוקלטת ומצולמת בין עד נתבעת לירון לבין התובע.
 - 8.5.2.1. קובץ זה הושמע ותומלל גם בדיון ההוכחות (ראו בעמ' 131-133 לפרוטוקול ההוכחות).
- 8.5.3. קובץ וידאו בן 24:00 דקות ובו שיחת טלפון מוקלטת ומצולמת בין עד נתבעת לירון לבין התובע.
 - 8.5.3.1. זה הקובץ החשוב שעפ"י הטענה בשיחה שבו הושג סיכום רלוונטי, שקוים ע"י הנתבעת ועדת נתבעת הדס ושהופר ע"י התובע (התובע מכחיש את הסיכום הנטען).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'
תיק חיצוני :

9. דיונים שנערכו

9.1. ביום 17.7.2025 נערך דיון קדם משפט ראשון.

9.1.1. הדיון הוקלט במערכת תיעוד דיונים, כך שקיים בתיק קובץ שמע המהווה את פרוטוקול הדיון, ובנוסף נסרק ביום 7.8.2025 תמליל הדיון כמסמך עזר (להלן – "תמליל הקדם הראשון").

9.1.2. בדיון חקרתי עפ"י סמכותי בקדם משפט, תחילה את התובע (ראו בעמ' 13-7 לתמליל), אח"כ את הנתבעת (ראו בעמ' 17-13 לתמליל) ולבסוף את נציגת הנתבע בדיון, עוה"ד מיה סדן (ראו בעמ' 18-20 לתמליל).

9.1.3. בדיון עיינתי, בהסכמת הכול, באמצעות מכשיר הטלפון הנייד של התובע **בהתכתבות וואטסאפ** רלוונטית מזמן אמת בינו לבין הנתבעת, בתקופה שמיום 14.12.2018 ועד יום 15.8.2022 (ראו בעמ' 21-23 לתמליל).

9.2. ביום 23.10.2025 נערך דיון קדם משפט שני.

9.2.1. הדיון הוקלט ע"י מקליט באולם, ולכן אין קובץ שמע בתיק, אלא תמליל הדיון נסרק כפרוטוקול ביום 4.11.2025 (להלן – "פרוטוקול הקדם השני").

9.3. ביום 19.4.2026 נערך דיון הוכחות.

9.3.1. הדיון הוקלט ע"י מקליט באולם, ולכן אין קובץ שמע בתיק, אלא תמליל הדיון נסרק כפרוטוקול ביום 27.4.2026 (להלן – "פרוטוקול ההוכחות").

9.3.2. בדיון העידו שבעת העדים הבאים, בסדר ההעדה הבא :

9.3.2.1. מטעם התובע – התובע עצמו (ראו בעמ' 7-32 לפרוטוקול).

9.3.2.2. מטעם הנתבע – עד הנתבע ערן (ראו בעמ' 32-48 לפרוטוקול).

9.3.2.3. מטעם הנתבע – עדת הנתבע אתי (ראו בעמ' 48-66 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

- 1 מטעם הנתבעת – הנתבעת עצמה (ראו בעמ' 66-95 לפרוטוקול).
- 2 מטעם הנתבעת – עדת הנתבעת עדן (ראו בעמ' 95-123 לפרוטוקול).
- 3 מטעם הנתבעת – עד הנתבעת לירון (ראו בעמ' 123-138 לפרוטוקול).
- 4 מטעם הנתבעת – עדת הנתבעת הדס (ראו בעמ' 138-155 לפרוטוקול).

5

6

10. סיכומים בכתב שהוגשו

7

- 8 10.1 ביום 5.5.2026 נתתי החלטה ובה הוראות בדבר אופן ומועד הגשת סיכומים בכתב.
- 9 10.2 ביום 17.5.2026 הוגשו סיכומים עיקריים מטעם התובע.
- 10 10.3 ביום 31.5.2026 הוגשו סיכומים מטעם הנתבע (גם כשולח ההודעה לצ"ג).
- 11 10.4 ביום 31.5.2026 הוגשו סיכומים מטעם הנתבעת (גם כצ"ג).
- 12 10.5 ביום 7.6.2026 הוגשו סיכומי תשובה נפרדים מטעם התובע, לגבי סיכומי הנתבע
- 13 בנפרד ולגבי סיכומי הנתבעת בנפרד.

14

- 15 10.6 ביום 9.6.2026 נתתי החלטה ובה הוראה בדבר הגשה ב-זמנית של סיכומים
- 16 משלימים, בשאלת תחולת השתק או עיקרון תום הלב על תביעת התובע בנסיבות.
- 17 10.6.1 ביום 14.6.2026 הוגשו סיכומים משלימים מטעם התובע.
- 18 10.6.2 ביום 15.6.2026 הוגשו סיכומים משלימים מטעם הנתבעת.
- 19 10.6.3 ביום 15.6.2026 הוגשו סיכומים משלימים מטעם הנתבע.

20

21

11. דיון והכרעה

22

23 דין התביעה להתקבל נגד שני הנתבעים, באופן חלקי.

24

25 ודין ההודעה לצד שלישי להתקבל גם היא, באופן חלקי.

26

27 12. עובדות בסיסיות בלתי שנויות במחלוקת

28

- 29 12.1 התובע "סובל מהפרעת פוסט טראומטית בעקבות מלחמת לבנון השנייה" (הלם
- 30 קרב), כתוצאה משירותו הצבאי, ועל רקע זה טופל נפשית במשך שנים (בכל הזמן הרלוונטי
- 31 לתביעה) אצל הנתבע.

32

- 33 12.2 הנתבעת עובדת במשך שנים (בכל הזמן הרלוונטי לתביעה) אצל הנתבע, ביחידה
- 34 לכלכלת תקצוב ובקרה, בתפקיד שאינו רפואי אלא מנהלי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

- 1
2 12.3. הנתבעת היא אחותה של גרושת התובע (אשת התובע בזמן הרלוונטי לתביעה,
3 שהיא עדת נתבעת הדס), והנתבעת קיימה עם התובע קשרים משפחתיים, חבריים וגם
4 עסקיים ממושכים והדוקים, עד להסתבכות המשפחתית והמשפטית שלהלן שנוצרה בין
5 התובע לבין עדת נתבעת הדס.
6
7 12.4. הנתבעת ביצעה שלוש כניסות נפרדות לתיקו הרפואי הממוחשב של התובע אצל
8 הנתבע בכל הנוגע לטיפול הנפשי שניתן לו, בימים 3.7.2022, 4.8.2022 ו- 7.8.2022, באופן
9 אסור הנוגד את נהלי הנתבע (להלן – "הכניסה הראשונה", "הכניסה השנייה", "הכניסה
10 השלישית", ושלושתן יחד "שלוש הכניסות").
11
12 12.5. לא ניתנו אישור או הסכמה בכתב מטעם התובע לנתבעת, להיכנס לתיקו הרפואי,
13 וזאת בנוגע לכל שלוש הכניסות.
14
15 12.6. הליכים משפטיים רלוונטיים שהתנהלו בזמנים הרלוונטיים בין התובע לבין
16 גרושתו (עדת נתבעת הדס):
17
18 12.6.1. תיק י"ס (בית המשפט לענייני משפחה בירושלים) 10428-08-22. ביום 4.8.2022
19 הגישה עדת נתבעת הדס נגד התובע "בקשה ליישוב סכסוך". התיק סגור.
20
21 12.6.2. תיק ה"ט (בית המשפט לענייני משפחה בירושלים) 10845-08-22. התיק סגור.
22
23 12.6.2.1. ביום 4.8.2022 ביקשה עדת נתבעת הדס "צו הגנה" מפני התובע.
24 12.6.2.2. ביום 4.8.2022 נערך דיון בבקשה, בנוכחות ובמעמד המבקשת בלבד,
25 שבסופו ניתן צו ההגנה המבוקש, כאשר ביהמ"ש הורה בהחלטתו למשטרת
26 ישראל למסור את הצו ואת מסמכי הבקשה לתובע.
27 12.6.2.3. צו ההגנה (צו ההרחקה) בוצע ביום 4.8.2022 ע"י משטרת ישראל, והתובע
28 פונה והורחק בכוח מבית מגוריו (שאותו חלק עד אותו יום עם אשתו ושלושת
29 ילדיהם).
30 12.6.2.4. ביום 7.8.2022 נערך דיון נוסף, בנוכחות שני הצדדים. בדיון זה התבטאו
31 שני הצדדים ובהחלטה המסיימת הוארך תוקף צו ההגנה מיום 4.8.2022 למשך
32 3 חודשים מאותו יום.
33
34
35
36

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

- 1 12.6.3. תיק ה"ט (בית המשפט לענייני משפחה בירושלים) 51864-10-22. התיק סגור.
- 2
- 3 12.6.3.1. ביום 30.10.2022 ביקשה עדת נתבעת הדס "צו הגנה" חדש/מוארך מפני
- 4 התובע, לקראת פקיעת תוקף צו ההגנה הקודם הנ"ל.
- 5 12.6.3.2. ביום 30.10.2022 נערך דיון ראשון, במעמד המבקשת בלבד, שבסופו
- 6 הוחלט שאין לתת צו כמבוקש במעמד המבקשת בלבד.
- 7 12.6.3.3. ביום 2.11.2022 נערך דיון שני, גם הוא בנוכחות המבקשת בלבד (התובע
- 8 לא התייצב למרות שזומן לכאורה). בהחלטה המסיימת את הדיון ניתן צו
- 9 כמבוקש בתוקף למשך 3 חודשים מיום 2.11.2022.
- 10 12.6.3.4. ביום 3.11.2022 הגיש התובע בקשה לביטול הצו הנ"ל מיום 2.11.2022,
- 11 בין היתר, בנימוק לפיו כלל קיבל זימון לדיון השני הנ"ל.
- 12 12.6.3.5. ביום 7.11.2022 נערך דיון שלישי, בנוכחות שני הצדדים. הצדדים טענו
- 13 והעידו ולבסוף הושג ביניהם הסדר רלוונטי מוסכם, שקיבל תוקף של פס"ד
- 14 ושמחליף את צו ההגנה ומבטלו.
- 15
- 16 12.6.4. תיק ה"ט (בית המשפט לענייני משפחה בירושלים) 25495-11-22. התיק סגור.
- 17
- 18 12.6.4.1. ביום 13.11.2022 ביקשה עדת נתבעת הדס "צו הגנה" מפני התובע, בנימוק
- 19 לפיו התובע אינו מקיים אחר ההסדר המוסכם הנ"ל שהושג בהליך האחרון.
- 20 12.6.4.2. ביום 13.11.2022 נערך דיון, בנוכחות ובמעמד המבקשת בלבד, שבסופו
- 21 ניתן מעין צו זמני ונקבע דיון המשך ליום 16.11.2022 במעמד שני הצדדים.
- 22 12.6.4.3. ביום 16.11.2022 הוגשה בקשה מוסכמת בכתב, חתומה ע"י ב"כ שני
- 23 הצדדים, למחיקת הבקשה למתן צו הגנה, תוך קביעה כי פסה"ד הנ"ל מיום
- 24 7.11.2022 בתיק הקודם יעמוד על כנו ותוך התחייבות רלוונטית מסוימת של
- 25 התובע. באותו יום ניתן תוקף של החלטה לתוכן הבקשה.
- 26
- 27 12.6.5. תיק תלה"מ (בית המשפט לענייני משפחה בירושלים) 9548-12-22. התיק סגור.
- 28
- 29 12.6.5.1. ביום 5.12.2022 הוגשו מטעם עדת נתבעת הדס (ומטעם שלושת הילדים
- 30 הקטינים) נגד התובע שלפניי "כתב תביעה לאחריות הורית – הסדרי שהות"
- 31 וכן "כתב תביעה למזונות קטינים".
- 32
- 33 12.7. התובע הגיש אצל משרד הבריאות (נציבות קבילות הציבור לחוק ביטוח בריאות
- 34 ממלכתי) מספר תלונות על כך שהנתבעת הדליפה לבני משפחתו (לגרושתו ולילדיו) מידע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

מתיקו הרפואי אצל הנתבע, ללא ידיעתו וללא הסכמתו, ועל כך שהנתבעת מטרידה אותו בפניות חוזרות ונשנות לביטול תלונתו. מכתבי התלונות מיום 10.11.2022, מיום 21.11.2022 ומיום 15.12.2022 צורפו כנספחים לתצהיר התובע (להלן – "התלונות" ו"מכתבי התלונות", בהתאמה).

12.8. הליכי בירור ושימוע לפני פיטורין שערך הנתבע לנתבעת בגין הכניסות השנייה והשלישית בלבד (לגבי הכניסה הראשונה לא נערכו מטעם הנתבע כל הליכי בירור או משמעת מול הנתבעת):

12.8.1. ביום 13.11.2022 נפגשה עדת נתבע אתי עם הנתבעת וערכה לה בירור (ראו נספח 4 לתצהיר עדת נתבע אתי). במסמך בירור זה נזכרות הכניסות השנייה והשלישית בלבד, ולא נזכרת הכניסה הראשונה. המסמך כולל דברים קצרים מפי הנתבעת ומפי עדת נתבע אתי.

12.8.2. בעקבות הבירור, הנתבעת זומנה לשימוע שייערך ביום 1.12.2022 אצל הנתבע "בשל הפרת חיסיון רפואי עקב חדירה בלא סמכות לתיק רפואי של חולה" (ראו נספח 7 לתצהיר עדת נתבע אתי).

12.8.3. הנתבע שלח לנתבעת מכתב מיום 1.2.2023 שכותרנו "תוצאות שימוע מיום 1.12.2022 בעניינך" (ראו נספח 9 לתצהיר עדת נתבע אתי). התוצאה היא, שלנוכח נימוקי המכתב, הוחלט "להסתפק במתן התראה שמעשה כגון זה לא ישנה".

12.8.3.1. יוער כי במכתב מצוין "רצ"ב פרוטוקול השימוע", אך זה לא צורף בפועל לתצהיר עדת נתבע אתי, אם כי כן צורף כנספח 1 לתצהירו של עד נתבע ערן.

12.8.4. הנתבע, באמצעות עדת נתבע אתי, כתבה מכתב תגובה לתובע, על מכתב תלונתו הנ"ל מיום 10.11.2022 (ראו נספח 10 לתצהיר עדת נתבע אתי).

12.9. הנתבעת ביצעה ביום 26.10.2022 כניסה נפרדת ומאוחרת יותר לתיקה הרפואי של אישה אחרת אצל הנתבע (להלן – "הכניסה האחרת"), וגם לגבי כניסה זו הוגשה ביום 4.7.2023 תלונה וגם בגין תלונה זו נערך בירור עם הנתבעת, ע"י אותה עדת נתבע אתי, כאשר הפעם מצא הנתבע להסתפק בבירור זה, בשל כך שהוכח לו שאותה מתלוננת נתנה אישור בכתב לנתבעת לעיין בתיקה הנ"ל (ראו נספח 11 לתצהיר עדת נתבע אתי).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

13. לאחר ניתוח מכלול הטענות, הראיות והסיכומים, באתי למספר מסקנות עיקריות, שיוצגו להלן, ולצד כל אחת מהן אציג את נימוקיהן.

14. כל שלוש הכניסות בוצעו ע"י הנתבעת שלא עפ"י בקשת התובע וללא אישור והסכמה של התובע (לא בכתב, שזה כאמור בלתי שנוי במחלוקת, אבל גם לא בעל-פה).

14.1. **הכניסה הראשונה** – כניסה זו כלל לא נזכרה בתקופה שבטרם הגשת התביעה (בתלונות התובע ובהליכי הבירור והשימוע שנערכו לנתבעת בעקבותיהן) ואף לא בכתבי הטענות ואף לא בדיון קדם המשפט הראשון. היא נולדה לראשונה בשלב הגשת תצהירי הנתבעים, בעקבות בדיקה רלוונטית חוזרת שעשה הנתבע, שממצאה חשפו לראשונה את קיום הכניסה הראשונה. למרבה המבוכה, הנתבעת טוענת כי כלל אינה זוכרת את הכניסה הראשונה ואת נסיבותיה (ראו סעיף 12 לתצהירה), וממילא ובכך, היא אינה מוכיחה ואינה יכולה להוכיח שהתובע נתן לה אישור והסכמה לבצע את הכניסה הראשונה. בהזדמנות ראשונה זו אציין, כי הנתבעת הרבתה מאוד לטעון בעדותה בדיון ההוכחות לומר כי אינה זוכרת (אמרה זאת עשרות פעמים וכמעט בכל נושא במעין מנטרה ודקלום), והדבר הותיר בי רושם מובהק שהנתבעת מנסה בכך לחמוק מלספר על דברים קונקרטיים ופוזיטיביים שכן קרו במציאות ושאלך סביר שלפחות את חלקם הנתבעת כן אמורה לזכור ולהיות מסוגלת לשחזר. לא ייתכן להתרשמותי שהנתבעת, שלא טענה ולא הוכיחה שהיא סובלת מבעיית זיכרון מאובחנת, לא זכרה כל כך הרבה פעמים ובכל כך הרבה עניינים חשובים (ראו למשל הערתי לנתבעת בעמ' 68 לפרוטוקול ההוכחות "אבל את לא יכולה להגיד לא זכרתי בלי סוף...פה זה לא משכנע" וכן הערתי בעמ' 75 לאותו פרוטוקול על כך שזה מוזר שהנתבעת שוב ושוב טוענת כי אינה זוכרת). ייתכן מאוד, ואף ציינתי הערכה זו בעמ' 77 לפרוטוקול, שהנתבעת בחרה שלא לספר בעדותה כל מה שידוע וזכור לה, בגלל מצבה האישי הקשה בתיק זה: קרועה בין הרצון להגן על עצמה, הן מפני התביעה הכספית של התובע והן מפני דרדור וסיכון יחסי העבודה שלה עם הנתבע, לבין הרצון להגן על בני משפחתה שגם העידו לטובתה והציגו נרטיב נגדי לזה של התובע.

14.2. **הכניסה השנייה** – גרסתה המקורית של הנתבעת בכתב הגנתה היא, כי הכניסה השנייה בוצעה לאחר פגישת פנים אל פנים בשטח הנתבע בינה לבין התובע בבוקר של יום 4.8.2022, לקראת ביקור שערך התובע באותו יום במרפאה הפסיכיאטרית של הנתבע (ראו "סיכום ביקור" רלוונטי מאותו יום שצורף כנספח 6 לתצהיר עדת נתבעת הדס). נזכיר שמדובר ביום גורלי ודרמטי מאוד, שבו אחותה של הנתבעת, עדת נתבעת הדס, פתחה במפתיע בהליכי גירושין והטרדה מאיימת נגד התובע. תחילה טענה אפוא הנתבעת כי ההסכמה בעל-פה לכניסה השנייה ניתנה לה ע"י התובע במסגרת אותו מפגש פיסי בין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

השניים (ראו סעיפים 19-21 לכתב הגנתה). אך בתצהירה, ובעקבות חשיפת הנתבע את
קיום הכניסה הראשונה (שכזכור הנתבעת טענה שכלל אינה זוכרת אותה), שינתה הנתבעת
את גרסתה, ועברה לטעון באופן מביך בסעיף 12 לתצהירה כי "ייתכן שבכלל שזכרתי לגבי
בקשתו של התובע היה לגבי התור של 3/7/22 ולא לגבי התור של 4/8/22, אבל באמת שאיני
בטוחה ואיני זוכרת". והמבוכה הלכה והתפשטה גם בעדותה של הנתבעת בדיון ההוכחות,
שבה זגזגה הנתבעת בין עובדות ואפשרויות עדי כדי יצירת טשטוש אחד מוחלט: תחילה
אמרה הנתבעת שהיא או נפגשה או שוחחה בטלפון עם התובע ביום 4.8.2022 (ראו בעמ'
81 לפרוטוקול ההוכחות); אח"כ, כשנשאלה באופן ישיר אם השניים נפגשו פיסית באותו
יום היא השיבה שאינה זוכרת (ראו בעמ' 83 לפרוטוקול ההוכחות); ולבסוף העידה כי היא
חושבת שהשניים רק שוחחו בטלפון ולא נפגשו פיסית, ובאותה שיחת טלפון הוא נתן לה
את ההסכמה לכניסה השנייה (ראו בעמ' 84 לפרוטוקול). מיותר לציין, כי אין לסמוך על
עדות כה סותרת וזגזגנית של הנתבעת בעניין כה מהותי. ואם צריך (ולא צריך לדעת)
חיזוק ראייתי לדברים, הרי, שבאופן מדהים ממש, התובע לא נשאל כלל בחקירתו הנגדית
על אותה פגישה פיסית כביכול שנערכה בין השניים ושהוא נתן כביכול את ההסכמה
הנדונה, למרות שהתובע הכחיש בסעיף 10 לתצהירו את קיום הפגישה הזו. מדובר במחדל
ראייתי משמעותי הנזקף לחובת שני הנתבעים.

14.3. **הכניסה השלישית** – גם את הכניסה השלישית הנתבעת העידה שהיא כלל אינה
זוכרת (ראו סעיף 36 לכתב הגנתה וכן סעיף 16 לתצהירה), כאשר לגבי כניסה זו הנתבעת
מודה במפורש שהתובע לא נתן לה, גם לא בעל-פה, אישור או הסכמה לבצעה (ראו סעיף
17 לתצהירה). די בכך.

15. לא הוכחה טענת הנתבעת כי שלוש הכניסות נעשו כביכול עבור התובע ולטובתו, וממכלול
הראיות מסתבר כי הכניסות נעשו למטרה אחרת ואף הפוכה דווקא – על מנת לסייע בידי אשת
התובע באותו זמן (בהמשך גרושתו), היא עדת נתבעת הדס (אחות הנתבעת), בהליכי הגירושין
שתוכננו ויצאו לפועל בדיוק באותם זמנים של שלוש הכניסות.

15.1. בראשית הדברים אומר בצער ובהמשך לדבריי מעלה, כי לא מצאתי לתת אמון
בעדות הנתבעת, שהייתה מזגזגת, חסרה, מגמתית ובלתי משכנעת לחלוטין (לדבריי מעלה
בסעיף 14.2, שאיני מוצא לחזור עליהם גם כאן, ניתן להוסיף עוד דוגמה – בעמ' 81
לפרוטוקול ההוכחות שיקפתי שהנתבעת משתמשת במנטרה מדוקלמת ומגמתית בעדותה,
כך: "...זה מנטרה להגיד כל הזמן היינו בקשר טוב אמרת את זה 5 פעמים במקומות שהם
לא רלוונטיים..."). מטבע הדברים, בעיית אמינות זו של הנתבעת משליכה, לא רק על
שאלת מתן האישור וההסכמה של התובע לשלוש הכניסות, אלא גם על שאלת תכלית
שלוש הכניסות. השאלות קשורות בטבורן זו לזו, ומכל מקום, לא מצאתי לסמוך על עדות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

1 הנתבעת בשאלת תכלית הכניסות, כאשר התובע טוען בעקביות שהתכלית היא לא לטובתו
2 כי אם להיפך - לרעתו (ולטובת אשתו שהפכה לגרושתו, עדת נתבעת הדס).

3
4 15.2. עצם העובדה שהנתבעת שינתה את גרסתה לגבי נסיבות הכניסה השנייה ואף
5 הציעה את האפשרות שהיא בלבלה בדבריה בין הכניסה השנייה לבין הכניסה הראשונה
6 בכל הנוגע לנסיבות שתי הכניסות הללו (ראו סעיף 12 לתצהירה), אינה מאפשרת לסמוך
7 על הגרסה המקורית שמסרה הנתבעת, לפיה כביכול תכלית איזו משתי הכניסות הללו היא
8 כפי טענת הנתבעת.

9
10 15.3. משקבעתי, כאמור מעלה, שאיני מקבל את עדות הנתבעת באשר לקיום המפגש
11 הפיסי המקדים שהתקיים כביכול ביום 4.8.2022 בינה לבין התובע, מפגש שבו כביכול הוא
12 ביקש ממנה לבצע את הכניסה השנייה על מנת לסייע לו בבדיקה רפואית רלוונטית
13 שעתידה הייתה להיערך לו באותו יום, ממילא נסתר מאליו גם תוכן המפגש הנטען, בדבר
14 בקשת התובע לבצע את הכניסה השנייה (כלומר אם המפגש כולו לא התקיים אז גם מה
15 שנטען שהתרחש בו לא התקיים).

16
17 15.4. מצאתי את עדות התובע, לפיה שלוש הכניסות לא נעשו עבורו ולטובתו, סבירה
18 ומשכנעת בנסיבות כולן ואף מתיישבת עם ראיות קיימות נוספות.

19
20 15.5. הוכח היטב וגם בלתי שנוי במחלוקת, כי התובע כן הסתייע בעבר (בטרם מועד
21 הכניסה השנייה אך גם לאחר מועד הכניסה הראשונה) בנתבעת ובנגישות הרלוונטית
22 שעבודתה המינהלית אצל הנתבעת איפשרה לה ובקשרי ובניסיון העבודה שלה, לצורך
23 קביעת וזירוז תורים שונים אצל נותני שירותי רפואה בנתבעת וגם לצורך התייעצויות שונות
24 לגבי נותני שירותי רפואה. הוכח גם באופן מספיק, כי לצורך סיוע מסוים כזה אין כל צורך
25 בכניסה לתיקו הרפואי של התובע אצל הנתבעת (ראו למשל העובדה המתועדת בהתכתבויות
26 הוואטספ שלהלן כי ביום 28.7.2022 הנתבעת קבעה לתובע תור, כאשר ביום זה לא בוצעה
27 כל כניסה לתיקו הרפואי). אך בהתכתבויות הוואטסאפ הקיימות מזמן אמת בין התובע
28 לבין הנתבעת (ראו תיעוד להתכתבויות אלה בעמ' 21-23 לתמליל הקדם הראשון) יש תיעוד
29 רק לגבי סיוע מהסוג המסוים והמוגבל הנ"ל, ואין כל התייחסות לכניסה לתיקו הרפואי
30 של התובע אצל הנתבעת. ובכן, ככל שבמציאות היו מגעים בין התובע לבין הנתבעת על
31 אודות כניסות שכאלה, סביר היה למצוא זכר ותיעוד כלשהם לאותן כניסות באותה
32 התכתבות מזמן אמת, ובהיעדר כל זכר ותיעוד כאלו, הדבר מחזק את עדות התובע
33 ומחליש את עדות הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

- 15.6. הנתבעת הודתה בפה מלא במסגרת שיחת הבירור הנ"ל שנערכה לה ביום 13.11.2022 (ראו נספח 4 לתצהיר עדת נתבע אתי) כי היא שוחחה עם אחותה (עדת נתבעת הדס) על מה שראתה בכניסה השנייה מיום 4.8.2022. היא הוסיפה אמנם שעשתה זאת "מתוך דאגה ורצון לשמוע עליהם (התובע ואשתו – א.כ.). שלא ייפרדו. שתדע (אשת התובע – א.כ.) שהוא מטופל ותישאר איתו..." , אך עצם העובדה שהנתבעת מודה, שבאותו יום (או בסמוך לאחריו) גורלי ודרמטי של פתיחת הליכי הגירושין וההטרדה המאיימת, היא שוחחה עם עדת נתבעת הדס על מה שראתה בתיקו הרפואי של התובע (מבלי לבקש ולקבל הסכמתו של התובע, לא לעיון בתיק ובוודאי לא בהעברת רשמי הנתבעת מהעיון לעדת נתבעת הדס), מחזקת את הרושם הכללי שהנתבעת פעלה בשירות ולטובת אחותה באותה כניסה שנייה. הציטוט הנ"ל מתוך מסמך הבירור נראה גם תלוש לחלוטין מהמציאות ומהיגיון ומדינמיקת הדברים והחיים בשטח, שהרי כאשר הנתבעת שוחחה לדבריה הללו עם אחותה על מה שראתה בכניסה השנייה, כבר נוצר מצב משפטי חדש בשטח, שנדמה שהיה במרחק רב מניסיון נוסף תמים וצפוי מצד הנתבעת של השכנת שלום בין בני הזוג (משטרת ישראל כבר הוציאה בכוח את התובע מביתו בצו שופט שניתן לבקשת אשת התובע).
- 15.7. גם העובדה שבנה של הנתבעת, עד נתבעת לירון, פעל עבורה (סביר שבשמה ובשליחותה ולמצער בברכתה) מול התובע במטרה לבטל את התלונה המכבידה הנ"ל שהתובע הגיש על הנתבעת, ואף הגיע עמו לסיכום, שלפיו התלונה תבוטל כנגד ביטול הליך ההטרדה המאיימת האחרון הנ"ל, ובכך גם עובדה וסיכום אלו מלמדים שהנתבעת ידעה והבינה בזמן אמת כי היא פעלה באופן פסול כלפי התובע, עדי כדי כך שהיא הייתה נכונה להקריב במסגרת אותו סיכום את האינטרס הגדול של אחותה בביטחון אישי (שהליך ההטרדה המאיימת נועד להגן עליו). והרי, לו סברה הנתבעת באמת ובתמים, כי אין ממש בתלונה וכי היא הוגשה בחוסר תום לב ע"י התובע (מאחר שהוא זה שכביכול ביקש ממנה לבצע את הכניסות ולמצער את חלקן ולכן ראוי להשתיקו מלתקוף את העובדה שהן בוצעו), סביר שהנתבעת לא הייתה מבקשת מאחותה לבצע הקרבה כה גדולה ותחת זאת היא יכולה הייתה לנסות לתקוף את התובע בהליך משפטי רלוונטי נגדי משלה. זה המקום לציין, כי אני מאמין לעד נתבעת לירון שכן נעשה סיכום כזה ולא מאמין לתובע שהתכחש לסיכום והתנער ממנו. זאת, הן על בסיס עדותו הרלוונטית המהימנה של עד נתבעת לירון והן על בסיס הנשמע בשיחת הטלפון המוקלטת והמצולמת השנייה שנערכה בין עד נתבעת לירון לבין התובע (ראו סעיף 8.5.3 מעלה), שמחזק מאוד את עדותו. ואלה הדברים הנשמעים בדקה ה- 19 של אותה שיחה: עד נתבעת לירון אומר "אני גם אדבר עם אימא שלי עכשיו, אני אנסה, אתה יודע, לסגור את הכול", והתובע מגיב בפייסנות מופלגת ואומר "רק שלום בית... לגמור את זה מהר... ובוא נגמור את זה גם סבבה... אני רוצה בשלום".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

דיאלוג זה, על רקע מצב הדברים הכללי ולאחר שהאזנתי לכל הדקות הארוכות של שתי השיחות הנ"ל, הביאני למסקנה שהוא מבטא חזרה על הסיכום הנ"ל, סיכום שלא תועד בהקלטה של תחילת השיחה השנייה (בשל עניין טכני), כפי שהעיד עד נתבעת לירון. להתנהלות פסולה ונכלולית זו של התובע, שניצל את טוב ליבו ואת טוהר ותמימות כוונותיו של אחיינו, שרואה בו דמות אב (בעקבות הסיכום הזה נמחקה בקשת עדת נתבעת הדס לצו הגנה חדש כאמור בסעיף 12.5.4.3 מעלה, אך התובע לא קיים את חלקו ולא ביטל את תלונתו, ואף הוסיף בציניות על התלונה המקורית תלונה חדשה על הטרדתו כביכול בבקשה לביטול התלונה), יינתן ביטוי רלוונטי לרעת התובע בהמשך, אך בהקשר הנוכחי מצאתי להציג את הסיכום הנ"ל כנימוק דווקא לטובת התובע.

15.8. ולא ניתן כמובן להתעלם מצירוף המקרים הפלאי לכאורה, שבין עיתוי שלוש הכניסות (ובמיוחד שתי הכניסות האחרונות) לבין עיתוי פרוץ המשבר המשפחתי והמשפטי החרیف שנוצר בין התובע לבין עדת נתבעת הדס (אחותה של הנתבעת). כבר בחודש יולי, שבו בוצעה הכניסה הראשונה, גמלה בליבה של עדת נתבעת הדס להביא את נישואיה עם התובע לידי סיום מוחלט בהליך גירושין (ראו סעיף 14 לתצהיר עדת נתבעת הדס). ובו ביום שבו בוצעה הכניסה השנייה (יום 4.8.2022) פתחה עדת נתבעת הדס בהליכי גירושין והטרדה מאיימת חריפים וקיצוניים למדי, שפורטו מעלה, בבית המשפט לענייני משפחה. הנתבעת ואחותה מבקשות לשכנע כי הנתבעת לא הייתה שותפה ומודעת בזמן אמת לפתיחת ההליכים המשפטיים (נטען כי בשל נטייתה הקבועה של הנתבעת לאהדת התובע ולשלום בית בינו לבין אשתו, בחרה אשת התובע להסתיר מאחותה את המהלך המשפטי החרیف ואף תכננה בעורמה כי תנקוט בו בדיוק בשעה שאחותה נפגשת עם התובע בשטח הנתבע לצורך סיוע לתובע – ראו למשל סעיף 15 לתצהיר עדת נתבעת הדס), ולכן הכניסה השנייה לא בוצעה ולא יכולה הייתה להתבצע בזיקה לאותם הליכים משפטיים טריים, מאחר שהנתבעת כביכול כלל לא ידעה עליהם. איני מקבל את עדותן המשותפת הזו של הנתבעת ואחותה. ראשית, משנקבע מעלה כי הנתבעת והתובע כלל לא נפגשו באותו יום, ממילא נופל כל המבנה הנרטיבי הנ"ל; שנית, בלתי סביר לטעמי שעדת נתבעת הדס מידרה את אחותה הנתבעת באופן כה מושלם, קר ומחושב ואף מניפולטיבי (שלחה אותה כביכול להיפגש עם בעלה ובאותו זמן ממש הזדרזה לפתוח בהליכים משפטיים קיצוניים נגדו), דווקא בזמן שבו היא כה נזקקה לתמיכה משפחתית ורגשית מאחותה הקרובה במהלך הדרמטי של חייה, וגם תוך חשיפתה של הנתבעת לחשד צפוי וסביר מצד התובע כי הנתבעת "עשתה לו תרגיל הטעייה" יחד עם אשתו. יש לזכור, כי מדובר באחיות בעלות קשר קרוב וחם, שכולל אלמנטים של נתינה והקרבה הדדיות (ראו בסעיף 15.7 מעלה את עניין הסיכום שנעשה בין בנה של הנתבעת לבין התובע, הנוגע לנתבעת ולאחותה); ושלישית, הנתבעת ביצעה את הכניסה השלישית והאחרונה מיום 7.8.2022 בעיתוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

- 1 ובנסיבות בעייתיות מאוד, שאפשר שהם מספרים את הסיפור כולו : כזכור, הנתבעת טוענת
2 כי היא אינה זוכרת את הכניסה הזו ואת נסיבותיה (דבר תמוה ובלתי סביר כשלעצמו), אך
3 אין חולק כי בעיתוי זה כבר ידעה היטב הנתבעת על ההליכים המשפטיים שאחותה נקטה
4 בהם 3 ימים קודם לכן נגד התובע ועל הרחקתו מביתו בצו שופט (ראו עמ' 14-15 לתמליל
5 הקדם הראשון), ובאותו יום ממש (יום 7.8.2022) שבו בוצעה הכניסה השלישית, התקיים
6 גם דיון חשוב בהליך ההטרדה המאיימת כמפורט מעלה. בנסיבות חריגות שכאלה, צריך
7 להיות פתי גמור כדי להאמין לנתבעת שהיא ביצעה את הכניסה השלישית כשהיא לגד
8 עיניה רק את טובת התובע (תוך אדישות מוחלטת כביכול לאינטרסים של אחותה האהובה
9 שנמצאת בדיוק באותו זמן בקרב אולי הכי גדול בחייה, נגד התובע), מתוך תחושת
10 פטרנליסטיות מוחלטת כלפיו (שהרי הנתבעת לא ביקשה מראש את הסכמתו לכניסה ואף
11 לא דיווחה לו בדיעבד על קיומה, והותירה לעצמה בלבד כביכול את רשמיה מאותה
12 כניסה).
13
14
15 16. הנתבעת התנהל באופן בעייתי ומשונה בכל הנוגע לבדיקת מעשיה ומחדליה הרלוונטיים של
16 הנתבעת (מועסקת אצל הנתבע), שגם אינו תואם את הנהלים הרלוונטיים שלו עצמו.
17
18 16.1 תמוה מאוד, שהנתבעת פספס עובדה כה חשובה על אודות הכניסה הראשונה, בעת
19 שערך את הליכי הבירור והשימוע הנ"ל לנתבעת, שנעשו רק לגבי הכניסות השנייה
20 והשלישית. עדת נתבע אתי העידה כי לצורך הבירור שהיא ערכה לנתבעת היא הזמינה
21 ממחלקת המחשוב בדיקה על אודות כניסותיה של הנתבעת לתיקו הרפואי של התובע,
22 ובבדיקה זו נמצאו שתי כניסות בלבד (הכניסות השנייה והשלישית). עדת נתבע אתי לא
23 ידעה בדיון ההוכחות להסביר תעלומה זו בדבר פספוס הכניסה הראשונה ופשוט אמרה
24 "אני לא יודעת לענות" (ראו בעמ' 49-50 לפרוטוקול ההוכחות), והנתבעת לא מצא להעיד
25 כל עד רלוונטי ממחלקת המחשוב שיסביר את התעלומה, דבר המהווה מחדל ראיתי
26 מובהק. המסקנה היא אפוא, או, שבמקרה הטוב, בשל מחדל טכני תמים של מי מטעם
27 הנתבע (שטיבו ולכן סבירותו לא הוכחו) בוצעו הליכי בירור ושימוע על סמך תשתית חסרה
28 ובעייתית, או, שבמקרה הרע, הדברים נעשו בזדון, ואני נחרד מלחשוב על עצם אפשרות
29 זו, שלא נטענה ולא הוכחה עפ"י בדיקתי, ולכן לא אתעכב עליה.
30
31 16.2 עדת נתבע אתי גם לא ידעה להשיב על השאלה, מדוע במסגרת הבירור היא לא
32 שאלה את הנתבעת אם היא ביצעה כניסות נוספות (וגם אין זכר לשאלה כזו במסמך
33 הבירור) (ראו בעמ' 51-52 לפרוטוקול ההוכחות). לו הייתה עדת נתבע אתי שואלת שאלה
34 מתבקשת זו, הייתה הנתבעת אולי (ככל שהנתבעת הייתה בוחרת לזכור ולומר אמת)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

- 1 מספרת, שרק כשבועיים לפני מועד הבירור היא נכנסה פעם נוספת בכניסה האחרת הנ"ל
2 (ראו סעיף 12.9 מעלה), והדבר היה אולי משפיע על תוצאת הבירור והשימוע.
3
4 16.3. תמוה מאוד, שהנתבע בחר שלא לבצע כל בירור מול הנתבעת לגבי הכניסה
5 הראשונה, לאחר שלדבריו הוא התוודע אליה לדבריו באיחור, במיוחד בשים לב לכך
6 שבהחלטת השימוע נכתב שהגורמים שערכו את השימוע (ביניהם עד נתבע ערן, מנהלה
7 הישיר והבכיר של הנתבעת באותם זמנים) התרשמו "שמדובר במעידה חד פעמית".
8
9 16.4. קיים פער גדול מאוד ומטריד מאוד, בין נהלי הנתבע הרשמיים והמחייבים כביכול
10 (ראו למשל סעיף 12 לתצהיר עדת נתבע אתי), לפיהם, בכל מקרה, אסור היה לנתבעת
11 להיכנס לתיקיהם הרפואיים של מקורביה, וזאת מאחר שכניסה כזו אינה בתחום תפקידה
12 אצל הנתבע (אלא בתחום תפקידה של מחלקה ייעודית אצל הנתבע בנושא מסירת רשומות
13 רפואיות הפועלת לפי נהלים), לבין ההתנהלות הסלחנית והגמישה בפועל של הנתבע, שבה
14 במסגרת בירור התלונה האחרת שלא לנקוט בהליך משמעת נגד הנתבעת ולמעשה החליט
15 לסגור את אותה תלונה, רק משום שהוכח לנתבע שהמתלוננת שם כן נתנה לנתבעת אישור
16 בכתב להיכנס לתיקה הרפואי אצל הנתבע. והרי כבר למדנו, כי לא די באישור בכתב אלא
17 בכל מקרה אסור היה לנתבעת לבצע את הכניסה האחרת, כך שנימוק דחיית התלונה על
18 הכניסה האחרת אינו קביל לכאורה לפי נהלי הנתבע עצמו. לא מיותר לציין, כי הייתה זו
19 אותה עדת נתבע אתי שביצעה את הבירור גם לגבי התלונה האחרת, ביודעה היטב
20 שהנתבעת חטאה בכניסה בלתי חוקית לתיקו של התובע במסגרת הבירור הקודם הנ"ל,
21 שגם אותו היא עצמה ערכה לנתבעת לפני כן.
22
23 16.5. כחיזוק למסקנתי בסעיף 16.4 הקודם אציין, כי הנתבעת טענה והעידה בהליך
24 שבפניי, באופן די עקבי (ראו למשל בעמ' 72 ואח"כ בעמ' 92 לפרוטוקול ההוכחות),
25 שלהבנתה ועפ"י ניסיונה המצטבר בעבודתה ועפ"י הפרקטיקה הנהוגה אצל הנתבע בקרב
26 עובדי הנתבע, התנאי היחיד הנחוץ לעובד של הנתבע (כמוה) על מנת להיכנס לתיקו הרפואי
27 של מטופל, הוא הצטיידות מראש באישור בכתב לכך מאותו מטופל. עדות זו עומדת
28 בסתירה גמורה לנהלי הנתבע שהוצגו ונטענו, אך, למרבה המבוכה, אני מוצא כן לקבל
29 כנכונה עדות זו של הנתבעת, מאחר שהיא נתמכת באופן משמעותי במעשיו של הנתבע
30 (התנהלותו הנ"ל בבירור התלונה האחרת). בהקשר זה אציין בנוסף, כי הנתבעת אמרה
31 דברים דומים גם במסגרת הליך השימוע שנערך לה (אמרה "אני אשמה. נכנסתי. אני יודעת
32 שצריך הסכמה בכתב זה משפחה, הוא חבר יותר ממשפחה" – ראו נספח 1 לתצהיר עד
33 נתבע ערן), ובפרוטוקול השימוע אף אחד מגורמי הנתבע הבכירים שערכו את השימוע לא
34 מוצא לנכון להעמיד את הנתבעת על טעותה כביכול, טעות לפיה אילו רק הייתה בנמצא
35 "הסכמה בכתב" כי אז כניסותיה היו כשרות ולגיטימיות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

16.6. לא מיותר לציין, כי הפרקטיקה הבעייתית הנ"ל שמתקיימת אצל הנתבע, שלא עפ"י נהליו הרשמיים, היא בעייתית, מבחינה מהותית, גם כאשר מטופל מאשר ומסכים בכתב ובאופן מלא שעובד בלתי מוסמך של הנתבע יעניין בתיקו הרפואי. זאת, מאחר שלעתים מידע רפואי, ודאי בתחום הנפש הרלוונטי למקרה שלנו, שהוא תחום מורכב ורגיש, צריך להיות מתווך למטופל במיומנות, בזהירות וברגישות מיוחדות ובהפעלת שיקול דעת מקצועי טהור ומוסמך ע"י גורם בקיא ומוסמך, ולא מועבר כפי שהוא ללא כל שיקול דעת ע"י גורם מינהלי חסר מיומנות וסמכות רלוונטיות כמו הנתבעת. בהקשר זה אפנה לאמור בנוהל הנתבע שצורף כנספח 6 לתצהיר עדת נתבע אתי, לפיו ייתכן ובתיק הממוחשב ובנוגע לביקורים פסיכיאטרים "נרשמת הוראת הרופא באם ניתן למסור למטופל את הרשומה ללא חשש לבריאותו". לא מיותר בהקשר זה להזכיר את המובן מאליו, לפיו הנתבעת שלנו אינה גורם אובייקטיבי וניטרלי מבחינת התובע, ובכל נקודת זמן היא הייתה גם אחות של אשת התובע ולכן בעלת עניין משפחתי מורכב שמעמיד אותה במצב קבוע של ניגוד עניינים מובנה.

16.7. בנסיבות אלה, איני מוצא צורך ותועלת בבחינת שאר אמצעי הזהירות והמנע שהנתבע טוען שהוא מבצע, בניסיון למנוע כניסות בלתי מורשות ובלתי חוקיות של עובדיו לתיקים רפואיים של מטופלים ולמנוע פגיעה בכבודם, בפרטיותם ובסודיות ענייניהם הרפואיים של המטופלים. די לצורך ההכרעה בתיק זה בקביעותי מעלה, לפיהן הוכח שנוהל רלוונטי מרכזי של הנתבע אינו מקוים ואינו נאכף בפועל, באופן בעייתי ומטריד מאוד ובאופן שחשף את התובע וחושף גם אחרים (דוגמת המתלוננת בכניסה האחרת) לפגיעה קשה בכבודם, בפרטיותם ובזכויותיהם החוקיות.

17. מספר חוקים שמגנים על זכותו של התובע לסודיות המידע הרפואי לגביו שמוחזק אצל הנתבע ועל זכותו לפרטיו

17.1. חוק זכויות החולה, תשנ"ו – 1996 :

17.1.1. סעיף 10(ב) לחוק, שכותרתו "שמירה על כבודו ופרטיותו של מטופל", קובע: "מנהל מוסד רפואי יקבע הוראות בדבר שמירה על כבודו ועל פרטיותו של המטופל הנמצא במוסד רפואי".

17.1.2. סעיף 17(ב) לחוק, שכותרתו "חובת ניהול רשומה רפואית", קובע: "המטפל, ובמוסד רפואי – מנהל המוסד, אחראים לניהול השוטף והעדכני של הרשומה הרפואית ולשמירתה בהתאם לכל דין".

17.1.3. סעיף 19 לחוק, שכותרתו "שמירת סודיות רפואית", קובע:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

17.1.3.1. "א) מטפל או עובד מוסד רפואי, ישמרו בסוד כל מידע הנוגע למטופל,

2 שהגיע אליהם תוך כדי מילוי תפקידם או במהלך עבודתם.

17.1.3.2. "ב) מטפל, ובמוסד רפואי – מנהל המוסד, ינקטו אמצעים הדרושים כדי

3 להבטיח שעובדים הנתונים למרותם ישמרו על סודיות העניינים המובאים

4 לידיעתם תוך כדי מילוי תפקידם או במהלך עבודתם."

17.1.4. סעיף 20(א)(1) לחוק, שכותרתו "מסירת מידע רפואי לאחר", קובע: "מטפל או

7 מוסד רפואי רשאים למסור מידע רפואי לאחר בכל אחד מאלה: (1) המטופל נתן את

8 הסכמתו למסירת המידע הרפואי".

9

10 **17.2. חוק טיפול בחולי נפש, תשנ"א – 1991**

11

17.2.1. סעיף 42(א)(1) לחוק, שכותרתו "סודיות", קובע: "מי שהגיעה אליו ידיעה לגבי

13 אדם תוך כדי ביצוע חוק זה או בקשר לביצועו, חייב לשמרה בסוד ולא לגלותה אלא

14 באחת מנסיבות אלה: (1) האדם שעליו המידע הסכים במודע ובכתב לגילוי, וכל עוד

15 לא ביטל בכתב את הסכמתו האמורה".

16

17 **17.3. חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א – 1981**

18

17.3.1. סעיף 2(7)+(11) לחוק, שכותרתו "פגיעה בפרטיות מהי", קובע: "פגיעה בפרטיות

20 היא אחת מאלה: (7) הפרה של חובת סודיות שנקבעה בדין לגבי ענייני הפרטיים של

21 אדם; (11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר,

22 שלא למטרה שלשמה נמסרה".

17.3.2. סעיף 4 לחוק, שכותרתו "פגיעה בפרטיות – עוולה אזרחית", קובע: "פגיעה

24 בפרטיות היא עוולה אזרחית, והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה

25 בכפוף להוראות חוק זה".

17.3.3. סעיף 29א(ב)(1) + (2)(ב) לחוק, שכותרתו "פיצוי בלא הוכחת נזק", קובע: "במשפט

27 בשל עוולה אזרחית לפי סעיף 4, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע

28 פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, בלא הוכחת נזק; (2)(ב) במשפט כאמור

29 בפסקה (1) שבו הוכח כי הפגיעה בפרטיות נעשתה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט

30 לחייב את הנתבע לשלם פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור באותה פסקה, בלא

31 הוכחת נזק".

32

33

34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

18. הגנה פסיקתית – פגיעה באוטונומיה

וכך סוכמו הדברים בפסיקת ביהמ"ש העליון בע"א 887/19 שמול נ' שירותי בריאות כללית (פורסם בנבו, 21.11.2022):

"בכל הנוגע לנטל הנדרש לצורך הוכחת ראש הנזק של פגיעה באוטונומיה – נקודת המוצא לדיונו בע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים "כרמל" חיפה, נג(4) 526 (1999) (להלן: עניין דעקה) – שם הוכר לראשונה ראש הנזק של פגיעה באוטונומיה של הפרט כראש נזק נפרד, והותוו גבולותיו. אולם, ממועד מתן פסק הדין בעניין דעקה ועד עתה – חלו התפתחויות פסיקתיות שחידדו ודייקו את גבולותיו של ראש נזק זה. בנקודת הזמן בה ניתן פסק הדין מושא הערעור – התייצבה כבר הלכה ברורה, לפיה אין פוסקים פיצוי בגין נזק שביטוייו בא רק בעצם שלילת האוטונומיה של הרצון, ויש צורך בהוכחת נזק סובייקטיבי תוצאתי.

כך נקבע בע"א 10085/08 תנובה – מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק ראבי, פסקה 40 [פורסם בנבו] (04.12.2011) (להלן: עניין תנובה השני); וכך נקבע, למעשה, בכל דיון בשאלה זו בבית המשפט העליון מאז ועד עצם היום הזה, וכך שם:

"אכן ראש הנזק של פגיעה באוטונומיה מגולם בשלילת כוח הבחירה מן הנפגע הכרוכה ברוב המקרים באי גילוי של עניין מהותי לאותו נפגע. על כן, ולמצער ככל שהדבר נוגע לתובענות ייצוגיות, מותר אף להניח כנקודת מוצא לצורך הערכת הנזק הלא ממוני שנגרם למי שפגעו כך באוטונומיה שלהם, כי כתוצאה מאותה פגיעה הם חשים רגשות של כעס, תסכול ועלבון (בעוצמה כזו או אחרת על פי הנסיבות הקונקרטיות של המקרה). רגשות אלה שנגרמו כתוצאה מהתנהגות המזיק מצדיקים פיצוי בגין נזק לא ממוני. אולם אין מדובר בחזקה חלוטה לפיה התעוררו אצל הנפגע רגשות כאלה בכל מקרה שבו התרחשה פגיעה באוטונומיה. לכן באותם המקרים אשר בהם יעלה בידי המזיק להוכיח כי אף שבהתנהגותו שלל מן התובע או מחברי הקבוצה את כוח הבחירה, נותרו אלה שווי נפש ואדישים לכך, כי אז ניתן לקבוע שהם אינם זכאים לפיצוי בגין ראש נזק זה משום שלאמיתו של דבר ואף שכוח הבחירה נשלל מהם לא נגרם להם כתוצאה מכך נזק לא ממוני. מגישתי זו לפיה הפיצוי בגין פגיעה באוטונומיה ניתן בשל נזק תוצאתי סובייקטיבי המתבטא בתחושות של כעס,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

1 תסכול ועוד כיוצא באלה תחושות שליליות
2 שמעוררת התנהגותו של המזיק, נובעת מסקנה
3 נוספת והיא - כי אין מקום לפצל את הפיצוי בגין
4 פגיעה באוטונומיה מן הפיצוי בגין עוגמת נפש
5 ותחושות שליליות שנגרמו לנפגע בגין אותה פגיעה
6 (להבדיל מראש נזק לא ממוני המסב עצמו על
7 פגיעות אחרות באותה תביעה) " (עניין תנובה השני,
8 פסקה 40).

9 עמד על כך גם השופט י' עמית במאמרו :

10 "קיצורו של דבר, הפגיעה באוטונומיה, שעליה יש
11 לפצות, משמעה שלילת כוח הבחירה של הנפגע, אך
12 הפגיעה באוטונומיה צריכה לבוא לידי ביטוי בנזק
13 תוצאתי של תחושות שליליות כמו כעס, תסכול,
14 עלבון, גועל, זעזוע וכיוצא באלה" (יצחק עמית
15 "סוס הפרא של הפגיעה באוטונומיה" ספר
16 שטרסברג-כהן 482, 485 (א' ברק ואח' עורכים,
17 2017).

18 בעניין שלפנינו, לא עלה בידי המערערים לבסס את הטענה בדבר קיומו של נזק
19 סובייקטיבי תוצאתי – ואף יתרה מכך, המערערים לא ניסו לטעון לקיומו של נזק
20 כאמור. ודוק – בקשת האישור, כמו גם חומר הראיות שהובא בתמיכה לה, אינם
21 עומדים בדרישה להוכחת "נזק תוצאתי סובייקטיבי", אשר נגרם כתוצאה
22 מהפגיעה באוטונומיה. היינו, לא נטען ולא הוכח קיומו של נזק שהוא מעבר לעצם
23 הפגיעה בזכות הבחירה של המטופל. זאת, בניגוד לפסיקה הברורה בשאלה זו.
24 לפיכך, בצדק קבע בית משפט קמא כי אין בקשת האישור מניחה תשתית מספיקה
25 לתביעה בגין ראש נזק זה, ודי בכך כדי לדחותה."

26
27 19. הנזקים שנגרמו והנזקים שלא נגרמו לתובע בעקבות מעשיהם ומחדליהם של הנתבעים כמפורט
28 מעלה
29

30 19.1. הוכח נזק של פגיעה בכבודו ובפרטיות של הנתבע וכן בסודיות המידע הרפואי שלו.
31 מדובר בפגיעה מובנת מאליה, מובהקת, קשה ובוטה, גם אם קשה לכמתה בנתון מספרי
32 או מוחשי. התובע סובל במשך שנים ממצב נפשי מורכב ומתועד בסודיות אצל הנתבע,
33 והתובע זכאי ורשאי להחליט עפ"י החוקים הנ"ל אם, מתי, כמה ולמה לשתף במידע זה
34 אחרים. הדלפת מידע סודי ורגיש זה ע"י הנתבעת, תוך התעלמות מוחלטת של הנתבעת
35 מכל זכויותיו הבסיסיות הנ"ל של התובע ובעיצומו של משבר מהגדולים בחייו של התובע
36 (משבר הגירושין ופינויו בכוח של התובע ע"י המשטרה מבית מגוריו לעיני ילדיו), תוך
37 תחבולות שבה נקטו גרושתו ואחותה הנתבעת, יצרה באופן טבעי וצפוי מאוד תחושת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

1 נבגדות וכעס אצל התובע כלפי הנתבעת, שנתפסה עד אז כחברה קרובה של התובע,
2 ש"בחרה צד" עם פרוץ אותו משבר ועברה לצדה של אחותה וציידה אותה ב"תחמושת"
3 (מידע סודי על התובע) במלחמה הקשה שניהלו התובע ואשתו, גם אם מתברר בסופו של
4 יום שזו תחמושת בלתי נחוצה מאחר שהמידע הסודי שנמסר ע"י הנתבעת נתגלה ונחשף
5 כבר באמצעים אחרים. נזק זה נגרם לתובע לא רק ע"י הנתבעת כי אם גם ע"י הנתבע,
6 מעסיקה של הנתבעת. הוכח, כמפורט מעלה, שהנתבע הפקיר למעשה את השמירה על
7 המידע הרפואי הסודי של התובע, ולמצער יצר מנגנון שמירה ובקרה רלוונטי בלתי יעיל,
8 בלתי מתפקד ולכן בלתי מספיק, בכך שקבע נהלים שאינם נאכפים ואינם מיושמים, באופן
9 שאפשר ומאפשר לנתבעת (ולדבריה גם לעובדים אחרים של הנתבע בפרקטיקה קיימת
10 ונפוצה) לחשוף ולהעביר מידע רפואי סודי ורגיש ללא כל בקרה של גורם מוסמך ואחראי,
11 אך ורק על פי בקשה בכתב שנמסרת ע"י מטופל של הנתבע לעובד הנתבע.

12
13 19.2. הוכח נזק של פגיעה באוטונומיה. כאמור מעלה, נחוצה הוכחת נזק תוצאתי של
14 הפגיעה באוטונומיה, ונזק כזה אכן הוכח. שוכנעתי היטב, כי התובע חווה רגשות קשים
15 מאוד כתוצאה מפגיעת הנתבעים באוטונומיה שלו. התובע נכנס לסחרור נפשי ורגשי בזמן
16 אמת, והד לכך נמצא למשל באותן שתי שיחות מוקלטות שהוא קיים עם עד נתבעת לירון
17 וכן בשיחה המוקלטת השלישית הנ"ל שהוא קיים עם הנתבעת, שבה הוא הביע כלפיה
18 סלידה, עוינות וניכור גלויים, שהם רגשות ותחושות קשים שעוצמתם ובוטותם ניכרות
19 נוכח הקשר החברי החם שקיימו התובע והנתבעת בעבר, עד למשבר הנ"ל. התובע התבטא
20 רבות בגנות הנתבעת וייחס לה כוונות פסולות ושיתוף פעולה רלוונטי (קנוניה למעשה) עם
21 אחותה נגדו. התובע, ובנסיבות ניתן להבין מדוע, חשד ואיבד אמון בבני משפחתו הקרובים
22 ביותר כתוצאה ממעשיהם וממחדליהם הנ"ל של הנתבעים. למעשה, עצם הגשת התלונות
23 החוזרות והעיקשות שהגיש התובע (ואפילו התנהלותו הנכלולית הנ"ל כלפי עד נתבעת
24 לירון) מלמדות על יצר נקם עז שבעבע בתובע, על תחושת החילול, ההפקרה והנבגדות
25 שאותה חווה.

26
27 19.3. עם זאת, לא הוכח שמקור המידע שבו נעשה שימוש ע"י עדת נתבעת הדס במסגרת
28 ההליכים המשפטיים שפורטו בסעיף 12.6 מעלה הוא בהכרח בהדלפה הנ"ל שבוצעה ע"י
29 הנתבעת. התובע השליך יהבו על אזכור תרופה מסוימת במסמכים שהגישה עדת נתבעת
30 הדס באותם הליכים, כאינדיקציה על כך שמקור המידע לגביה חייב להיות ההדלפה של
31 הנתבעת. אך עדת נתבעת הדס הוכיחה שהמידע על אותה תרופה נמסר למעשה ע"י התובע
32 עצמו, בכך שהותיר ברכב המשפחתי מסמכים רפואיים רלוונטיים שלו שבהם צוינה
33 התרופה, ואלו מסמכים שהתובע ביקש שהנתבעת תעבירם לידו, והיא עשתה זאת,
34 באמצעות בנם (ראו למשל סעיף 27 לתצהיר עדת נתבעת הדס ולנספחים 5-6 לאותו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

1 תצהיר). יצוין כי השימוש הראשון במידע זה נעשה רק ביום 5.12.2022 בהליך המשפטי
2 שצוין בסעיף 12.6.5 מעלה (ולא בהליכי ההטרדה המאיימת הקודמים לו).

3
4 19.4. לא הוכח גם כי מקור המידע שהיה בידי בתו של התובע (עדת נתבעת עדן) הוא
5 בהכרח בהדלפה הנ"ל שבוצעה ע"י הנתבעת. אני מוצא לקבל את עדותה המשכנעת של
6 עדת נתבעת עדן, בתצהירה ובחקירתה עליו (צר לי מאוד שהצדדים אילצו את ביהמ"ש
7 לקבוע ממצאי מהימנות ביחסים שבין אב לבין בתו. היה ראוי שיחסכו זאת מעצמם,
8 מביהמ"ש ומהבת, בעיקר לטובת שלומה של הבת, שכבר עתה מצויה בנתק ממושך ומצער
9 מאביה התובע, והיא רק בתחילת דרכה בחיים). בנסיבות, אני מוצא להכביר כאן במילים,
10 ורק אציין שעדת הגנה זו מסרה גרסה מפורטת ומשכנעת, שלא קרסה בחקירתה, וכן אציין
11 כי עדה זו צירפה לתצהירה התכתבויות וואטסאפ מזמן אמת בינה לבין התובע, שתומכות
12 במועדן ובתוכן בעדותה ובגרסתה. זאת ועוד, התובע בחר שלא להעיד את אחותו, גבי
13 אופק ניר, למרות שהיא הייתה רלוונטית לאירועים הרלוונטיים לעדת נתבעת עדן ולמרות
14 שהיא והתובע כן בחרו שהיא תנכח, כצופה (אקטיבית לעתים), בדיוני קדם המשפט
15 וההוכחות. מדובר אפוא במחדל ראייתי משמעותי של התובע, שמחזק את עדות בתו.

16
17 19.5. אני קובע אפוא כי התובע זכאי לקבל משני הנתבעים פיצוי כספי בגין נזקיו
18 המוכחים הנ"ל, בשל הפרת החוקים שצוינו בסעיף 17 מעלה, בשל הפגיעה באוטונומיה של
19 התובע כמפורט גם בסעיף 18 מעלה וגם בשל כך שמתקיימים בבירור כל יסודות עוולת
20 הרשלנות ועוולת הפרת חובה חקוקה שבפקודת הנזיקין [נוסח חדש].

20. סכום הפיצוי הכספי המגיע לתובע מהנתבעים

21
22
23
24 20.1. אני מוצא לקבוע כי כל אחד משני הנתבעים ישלם לתובע פיצוי ע"ס 40,000 ₪,
25 בהתחשב בנימוקים הבאים:

26
27 20.1.1. אין ספק שמגיע לתובע פיצוי כספי נכבד, אך לא ראוי שיהיה גדול כפי המבוקש
28 בכתב התביעה.

29
30 20.1.2. כמפורט מעלה וגם כאמור בסעיף 46 לסיכומי התובע הנ"ל מיום 17.5.2026, לא
31 הוכח שנגרמו לתובע כל הנזקים שהוא טען להם מלכתחילה ואף לא הוכח שהמידע
32 שהודלף ע"י הנתבעת היווה את המקור (ודאי לא המקור הבלעדי) להסתבכויות
33 ולשיבושים המשפחתיים והמשפטיים של התובע מול אשתו ומול בתו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

20.1.3. כמפורט בסעיף 15.5 מעלה, התובע נעזר בעבר בנתבעת בעניינים רפואיים מנהליים (שאינם מצריכים כניסה לתיקו הרפואי), תוך מודעות שלו לכך שהיא עושה עבורו מעשה אסור ובלתי מורשה (בשל הקשרים המשפחתיים והחבריים בין השניים). אמנם עובדה זו (שאין לראות בה בשום אופן משום הסכמה מפורשת או מכללא להתיר לנתבעת להיכנס באופן חופשי לתיקו הרפואי) אין בה די בנסיבות על מנת להקים השתק לתובע מלתבוע את הנתבעים, אך היא מפחיתה מעוצמת הפגיעה בתובע ולמצער בגודל הפיצוי שראוי לפסוק לו, שהרי הוא נתן ידו בעצמו בעבר למצב בעייתי שעוקף את נהלי הנתבע, שנועדו להגן על ציבור המטופלים כולו, אליו משתייך גם התובע.

20.1.4. מצאתי להתחשב גם בנכלוליות הנ"ל של התובע, שביצע מהלך פסול של התנערות מסיכום רלוונטי שהושג בינו לבין עד נתבעת לירון. לו היה התובע עומד באותו סיכום, הדעת נותנת שהדבר היה משפיע על יכולת ועל מוטיבציית התובע להגשת התביעה שבנדון. בית המשפט גם רואה בעין לא יפה את העובדה שהתובע, מתוך תחושת קורבן של מעשה הדלפה בעייתי, נוהג בחוסר הגינות כלפי בני משפחתו ונוקם בהם למעשה, באמצעות אותו סיכום ובאמצעות ההתנערות ממנו.

סיכום

התביעה מתקבלת, באופן חלקי.

ההודעה לצד שלישי מתקבלת גם היא, באופן חלקי.

מסגרת התביעה העיקרית, כל אחד משני הנתבעים ישלם (בנפרד) לתובע את הסכומים הבאים:

סך של 40,000 ₪, כפיצוי מהותי, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 31.3.2024 ועד יום התשלום המלא בפועל.

סך של 10,000 ₪, בגין הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד גם יחד, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד יום התשלום המלא בפועל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70973-03-24 ניר נ' משרד הבריאות/ מ"ר תל השומר (שיבא) ואח'

תיק חיצוני :

1 במסגרת הליך ההודעה לצד שלישי, הנתבעת 2 תשלם לנתבע 1 את הסכומים הבאים :

2

3 סך של 15,000 ₪, כהשתתפות/החזר חלקיים מתוך הסך הנ"ל שעל הנתבע 1 לשלם לתובע,

4

בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום 31.3.2024 ועד יום התשלום המלא בפועל.

5

6 סך של 5,000 ₪, בגין הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד גם יחד, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק

7

מהיום ועד יום התשלום המלא בפועל.

8

9

לפני חתימה

10

11 אביע תקווה שיחסי התובע ובתו יחזרו להתקיים, לטובת שניהם ולטובת שאר בני המשפחה.

12

13

14

המזכירות מתבקשת לשלוח את פסה"ד לצדדים ולסגור את תיק ביהמ"ש.

15

16

17

18

19

20

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"ו, 20 יוני 2026, בהעדר הצדדים.

21

22

אבי כהן, שופט

21

22